

Bradford College – 2016 tavaszi félév

Mikor megérkeztem *Bradfordba*, egy darabig őszintén azt hittem, hogy a repülőm rossz helyen szállt le, majd a buszomat is eltérítették és végül Pakisztánban kötöttem Anglia helyett. Ennek oka, hogy a város népességének túlnyomó többsége barna bőrű és fejkendőt hord. Aztán megláttam az angol nyelvű utcatáblákat és ráébredtem, hogy ja, de ez tényleg az Egyesült Királyság, csak éppenséggel itt már a pakisztániak és indiaiak a hivatalos brit állampolgárok, és már szinte az európaiak (főleg kelet-európaiak) számítanak bevándorlónak. Még ők csodálkoznak, hogy mit keres ennyi fehér ember itt Bradisztánban? (És még csak nem is viccelek, mert ez a hivatalos beceneve a városnak.) Viszont az itt tanulók többsége nemzetközi diák, ugyanúgy, mint én, így nem volt nehéz hamar összebarátkozni rengeteg különböző nemzetiségű emberrel és otthon érezni magam ebben a furcsa egyvelegben.

Utazást illetően nyilván nem lehet elégszer ismételni, hogy akkor lehet olcsón megúszni, ha az ember előre gondolkodik és hamar elkezd jegyeket nézegetni buszra és repülőre. Utóbbinál talán érdekesebb Manchester vagy Birmingham repülőterét becélozni a legközelebbi Leeds-Bradford reptér helyett, ahova nem megy közvetlen fapados járat Budapestről. A város elhelyezkedését illetően (enyhe túlzással ugyan) szinte matematikai pontossággal az ország közepén fekszik, így tökéletes kiinduló pont az utazáshoz, legyen szó bármely nagyobb angliai városról, vagy akár Skóciáról és Írországról. Ennek a legolcsóbb módja a busz, pontosabban a Megabus vagy a National Express, amikkel szinte bárhova el lehet jutni. Bradford maga elég kis város ahhoz, hogy bármely diákszallástól az egyetem 10 perc sétára legyen csupán, ugyanígy a boltok és bármi, ami alapszükséglet, mind kifejezetten közel van.

Szállást illetően jómagam a Universal Student Living nevű kollégiumban éltem, ahol többféle épület közül lehet választani, minden árkategória kicsit mást, többet vagy éppen kevesebbet kínál, de a legolcsóbb szállást itt lehet megtalálni. Emellett a diákok elég nagy része itt él, így érdemes ezt választani, hiszen a lakótársakkal is könnyen össze lehet barátkozni a közös konyhában, emellett moziterem és játékkerem is szeretettel várja az ide érkezőket, nem is beszélve a kedves recepciósokról, akik minden apró-cseprő problémát helyén kezelnek („Bunkók a lakótársaim, odébb költözhettek egy emelettel?” „Jaj nincs fűtés egy hete, megfagyok, csináljanak valamit” vagy éppen „Hát izé, véletlenül (kém) letört a konyhai edénytároló ajtaja, vissza tudjátok csavarozni légszi?”, stb.) Emellett a sarki kocsmá, a Westleigh Hotel is csupán 2 percre található, karaoke night és game night lehetőségével. A másik olcsó opció összeköltözni egy kisebb csoporttal, 5-6 emberrel egy lakásba, vagy lehet felválni és menni a drágább helyekre, amik tágasabbak, de igazából fölösleges. (Oda úgyis bejutunk majd valamelyik barátunk random bulija során, amiből lesz elég, mert nagyon buzgó a diákélet.)

Vásárlási lehetőségeket illetően a legolcsóbb az itt is jelen lévő Lidl, Aldi és Tesco, illetve az úgynevezett Polish shop nevű boltok, ahol a kelet-európai népek (többnyire lengyelek) az angol árakra fittyet hányva nevetségesen olcsón, 10 évvel ezelőtti árakon árulnak árukat. (Elnézést az alliterációért.) Ha nem csak a „zöccségér” akarunk elugrani a „pijácra”, hanem valóban „shoppingolni” vágyunk, akkor a Kirkgate és újonnan épült Broadway csilivili sétányai várják tárt karokkal a plázázni vágyókat. Ha azonban csak muszájból kell ruhát vennünk, arra a Primark nevű üzletlánc a legalkalmasabb, ahol nevetségesen olcsó árakon lehet szükséges dolgokat beszerezni. (Például esernyőt. Mert az occsó kínait, amit otthonról hozol, azt úgyis összetépi az első szél. Gyerekek, legyen esernyőtök! A sztereotípiát az angol időjárásról nem csak általánosítás, tényleg iszonyú szeszélyes, olyannyira, hogy tavasszal is téli ruhát hordtam sokszor. Ja és ha kirándulni akarsz, hozzád bakancsot, usziba meg fecskét!)

Szórakozást illetően a lehetőségek ugyan korlátoltak a város méretei miatt, mégis talán mindenki megtalálhatja a saját stílusához illő helyet. A Circle nevű club a diszkópatkányok lelőhelye, míg a Flares nevű táncolda a régebbi, 70-es és 80-as évek zenéjét játsza sokszor, minek eredménye a sok középkorú angol (főleg) női had, de van itt melegbár is Candy néven, az alagsorában Lemon Shed

nevű révparki helyszínnel. Tipikus angol pubok sora minden mennyiségben fellelhető a North Parade nevezetű sétányon, illetve az egyetem területén is (mily meglepő). Házibulik is történnek bőven, ám sokan a kb. 30-40 percre lévő Leeds városába kalandoznak hétvége tája felé, hiszen ott még színesebb a kínálat.

Kikapcsolódást illetően maga a Bradford College messze nem rendelkezik annyi lehetőséggel, klubbal, szervezettel és programmal, mint a University of Bradford, ahol mindenképp érdemes csatlakozni az úgynevezett „society”-hez – legyen szó bármiféle sportról, hobbiról, szinte 100%, hogy mindenki megtalálja a számára megfelelőt. Jőmagam például a Salsa society-hez és a Vegetáriánus society-hez csatlakoztam, csak hogy néhány példát említsek a klubok sokféleségéből. Emellett túrákat, utazásokat, diákok számára szóló programokat is szerveznek jócskán, így érdemes figyelni a hirdetéseket, honlapjukat, ajánlatokat. Nem számít, hogy College diák vagy, a University tárt karokkal vár. (Ez itt a reklám helye.)

Költségeket illetően maga az Erasmus ösztöndíj épp hogy csak elég az alap dolgokra (szállás, étkezés, pár sör – de nem angol sör, az borzasztó. Mindegy, ez csak magánvélemény), de ha valaki „élni” is szeretne és nem csak „megélni”, akkor bizony rendesen ki kell egészíteni, ez esetben viszont nagyon megéri többet áldozni erre a félévre, mint mondjuk otthon tennénk. Vagy pedig munkát vállalni, ami szemeszter közben olykor nehéz lehet, mert akkor a legtöbb pozíciót a már itt lévő diákok töltik be, de azért van rá remény, ha az ember elég ügyes.

Az **iskolát** illetően (ja, hogy erről is beszélni kéne, majdnem elfelejtettem) talán a legfontosabb tanácsom, hogy ha valaki főleg a tanulmányai előrelendítésének céljából tervez Bradfordba menni, akkor jól gondolja át, hogy neki való-e, mivel én angol főszakosként elkövettem azt a hibát, hogy félrenéztem a leírást, és tanári szakon kötöttem ki, amihez semmi közöm, de bölcsészszak itt bizony nincsen. Persze egyáltalán nem bántam meg, de szakmailag nem fejlődtem semmit, mert teljesen random tárgyaim voltak az oktatással kapcsolatban, és felettébb kreatívnak kellett lennem ahhoz, hogy úgy tegyek, mintha értenék bármihez is. Ezt persze nem elriasztásként írom, hiszen életem egyik legjobb döntésért hoztam meg azzal, hogy kitarítottam az egyetlen angliai opció mellett, ám nekem nem a tanulmányi része volt fontos, hanem az ország és különböző kultúrák megismerése, utazás és tapasztalatgyűjtés. Maga a város pedig a legszínesebb egyvelege a különböző nemzetiségű és eltérő hagyományokkal rendelkező embereknek, amit Anglia a hátán hord, így ilyen szempontból mindenkit csak bátorítani tudok, hogy vegye a bátorságot és éljen pár hónapot ebben a hihetetlen kontrasztokkal rendelkező kis városban. Sokan borzadnak el tőle első látásra, mert a legrosszabb reputációval rendelkező hely (nem csak hivatalos curry fővárosa, de kevésbé hivatalos fű fővárosa is Angliának), ami érthető is, hiszen például a szeméthegek már-már szinte élő organizmusként léteznek a város egyes részein, mégis ha valaki elég nyitott szemmel jár, megláthatja a szépséget a rondában és taszítóban. Ezzel a borzasztóan nyálás klisével zárnam beszámolómat, melynek legfőbb konklúziója mégiscsak az, hogy ezt a helyet csak ajánlani tudom és mindig könnyekkel a szívemben fogok visszagondolni rá. (Írom mindezt úgy, hogy még mindig itt vagyok, mert úgy döntöttem, munkát vállalok a nyárra Bradfordban, ami fényes bizonyítéka annak, hogy van miért itt lenni és itt maradni.)